

Posudek diplomové práce

Název: Výuka základů chemie v mimoškolním prostředí jako prostředek rozvoje přírodovědné gramotnosti

Autorka: Bc. Simona Čábelová

Vedoucí práce: PhDr. Martin Rusek, Ph.D.

V úvodu svého posudku bych rád zdůraznil, že předkládaná práce nese stopy zahraničních přístupů, které autorka čerpala při svém Erasmus pobytu v německém Kasselu. Kvalitu práce dokládá i to, že výzkumná část byla publikována v zahraničním sborníku z konference DidSci 2016 a v zahraniční monografii s názvem *Entertainment-education in science education*.

Samotná myšlenka podpory organizace, která pořádá vzdělávací prohlídky se z pohledu přínosu práce jeví jako velmi dobrá. Jak autorka dokládá, Muzeum pražského vodárenství je otevřené podobným námětům. Tím se otvírá prostor cílit kvalifikační práce i směrem k podpoře podobných organizací.

V teoretických východiscích autorka zeširoka pojímá problematiku přírodovědného vzdělávání, konkrétněji pak mimoškolního vzdělávání. S literárními zdroji pracuje vhodně, rozsah této pasáže je více než dostatečný. Za zvláště přínosné považuji představení teorie kontextuálního modelu učení a jeho adaptaci na řešenou problematiku.

V praktické části se autorka zabývá samotným provedením pedagogického experimentu postaveného jako ověření alternativy k tradiční prohlídce muzea vodárenství. Nutno podotknout, že zde dochází ke zkreslení vlivem aktivity autorky práce. Samotná myšlenka, že by rutinní pojetí exkurze bylo efektivnější než komplexně pojatý a na vzdělávání přímo zaměřený projekt, je méně pravděpodobná. V této kapitole však autorka dokládá, jak je připravena na budoucí povolání učitele. Projevuje hluboké znalosti volby vzdělávacího obsahu i výběru metod a dalších aktivizačních strategií řízení učení žáků.

Ve výzkumné části studentka dokládá pochopení problematiky pedagogického experimentu. Ve výzkumném modelu jsou viditelné snahy eliminovat zákonité problémy spojené s touto výzkumnou metodou. Vyhodnocení dat nese známky konzultací s odborníkem na statistiku. Tento krok hodnotím jako racionální, neboť studenti magisterského studia nejsou ve využívání statistických metod nijak připravováni. V širší pojetí vyhodnocení získaných dat získává čtenář místy pocit, že s provedenými výpočty, podmínkám a limitům jejich využití nebo smyslem autorka není stoprocentně srozuměna. Vzhledem k rozsahu této problematiky je to však pochopitelné.

Vyústěním práce je na konkrétním vzorku žáků doložený vyšší efekt alternativního pojetí exkurze. Z toho plyne má první otázka: Jak lze tento výsledek dále využít? Lze předpokládat, že diplomová práce bude dostatečným podkladem pro MPV ke změně pojetí exkurze?

Z formálního hlediska se v práci vyskytuje množství zvláštních obrátů daných patrně snahou o doslovný překlad, překlepů, gramatických i jiných chyb, např. autokorektura Wordu – po tečce (např. tzv.) následuje velké písmeno. Autorka rovněž nepřesně pracuje s citacemi. Příkladem může být odkaz na práci Stuckey et al. (2013) – první zmínka v textu je vedena jako Stuckey (2013), až později se objevuje citace správně nesoucí všechna jména autorů, i v dalších zmínkách je však kolektiv opomenut a citace (Stuckey, 2013) nadále chybně využívána.

Celkově však práci hodnotím jako velice zdařilou. Vyhovuje požadavkům kladeným na práce v oboru, v mnoha oblastech je předčující.

K obhajobě přidávám ještě jednu otázku: V čem autorka spatřuje největší úskalí pojetí exkurzí, a jakými prostředky lze tuto organizační formu zefektivnit?

Ve Strakonících 21. 5. 2018

PhDr. Martin Rusek, Ph.D.